

MONITOR

Na Rok Pański 1782.

Num: XXXIII

Dnia 24. Kwietnia.

Reszta poprzedzających Monitorów.

Jako dla niektórych okoliczności
mamy jakąś pociękę, gdy tak-
kowych surowie Sąd ukarze, ob-
ostrzy i winami obłoży, tak z innych
przyczyn mamy Chrześciańską
nad nimi kompasją i prawdziwe
nad ich niedolę politowanie, zwa-
żając nieflawę, którey podpadają
li ze

że ie mają wszyscy za głowy nie-
spokoyne, za kłutniki, za pieniacze.
O iedney w dowie imieniem Afra-
nii, ktora Sądow, Trybunałow za-
dnych nieopuściła sama sprawy
attentowała, sama indukowała, do-
kumenta przywodziła, Historyk
napisał: (Afrania bardzo często
na Ratuszu, nie żeby zbywało iey
na Patronach, ale że zbywało na
wstydzie płci iey powinnym.)

Zważaiąc także życia ich nie-
spokoyność, troski, kłopoty, widząc
nadwerezoną znacznie fortunę, że
się do ostatniego iey wyniszczenia
zanosi, a naybardziej mamy poli-
towanie nad nieszczęśliwym sta-
nem ich duszy, ludzie kłutliwi bez
wielorakiego grzechu nie są nigdy,
pohamuy się od zwady, a umniey-
szysz grzechow.

Dla tego rozsądnieysi i więkzsze
doświadczenie maiący, woleli usta-
pić

nić swego, niżeli mścić się, chwalcę Monarchow Pliniusz, Trojana Cefarza z tąd nie pomału chwali, że umiał i zwyciężać, i bydź od innych zwyciężonym, a z równym zawsze honorem swoim, i kończąc tę pochwałę, tak mowi: (To iedno o Pana tego Cnocie odemnie m'eycie, że umię dać się innym zwyciężyć, umie ustąpić swego dla drugich passyi.)

Mieć sumnienie obwinione powinni, a prawdziwie słusznie Urzędy i Magistraty, ieżeli takowych kłutniarzow cierpią, Sądownie nie znoszą, gdyż nie rozumiem, aby ludzie rozumni mogli mieć upodobanie w kłutniarskim życiu, tylko, że gdy im się raz i drugi a podobno i więcej, na iednym i wielu inszych powiodło, że tym kłódcenia sposobem zyskali wiele, bo woleli im owi swego dobrowolnie ustąpić,
niż

niż się utrzymywać z ciężkim swoim niepokojem, przeto nabrawszy śmiałości, tym zuchwały i bez wstydniej w infzych prawa wdziaraia się, ktoż przyczyna wzrostu takiej zuchwałości? Urzędy, że zaraz z początku ten ogień nie przytłumili, tę hardość nie złamali i nie pohanbili, pobłażanie zwierzchności, albo lekfsze ukarania, są zuchwałych filną do dalszych umysłów podnieta.

Pewna, że surowfsze ukaranie kłutników, nie tylko jest łaską i i dobrodzieystwem dla tych, ktorym oni pokoju nie daia, ale nawet dla nich samych. Pierwsza, że ie od grzechu a ciężkiego odwodzą, przywodząc ich do lepszey, zdrowfszey, świątobliwszey uwagi, niepodobna aby się w granicach spokojnego pożycia nie utrzymali, gdy im Urzędy wykroczyć na stopę
ie-

iednę niedopuszczą, druga, te złe
 zwyczaje klucenia się z inżemi,
 pochodziły z tąd, że nie widzą, ia-
 kie to iest dobro, iakie ubłogofła-
 wienie życia, spokoyne z bliźniemi
 zachowanie się, nie smakują sobie
 w zgodnym pożyciu, bo nie zako-
 sztowali iego owocow, gdy przy-
 muszeni od zwierzchności zostana
 zachować się w pokoiu, w ten czas
 obaczą, iak słodka i dobra iest zga-
 dzać się z bliźniemi, a obaczywszy
 sobie zasmakują, zasmakowawszy
 raz, zawsze ten słodki sposob u-
 trzymywać będą. Trzecia, do-
 pieroż gdy w skutku doznaią, że
 więcey dobrimi a spokoynymi
 sposobami dokazali, niżeli prze-
 dłużonemi kłutniami, i szpetnym
 po Grodach, Ziemstwach, Try-
 bunałach pieniactwem.

Jaki honor Urzędu, i ktoreyże-
 kolwiek Zwierzchności, kiedy umie-
 ia,

ią, umiając chca, chcąc w skutku, władzy swoiey używają nad takowemi pieniakami i sprzecznemi. Antonius, odniośszy z Afryki zwycięstwo, lwy on naypierwszy ulaskawione w prowadził do Rzymu, i w tryumfalny woz wprzągnął, niemi do tegoż miasta w ięzdzał. W krotce po w iędzie tym, zawakowało Państwo kiedy radzą, kogoby na rzady naywyższe Państwa tego obrać, ieden tedy z Senatorow mądrością i umiejętnością w sławiony, w te słowa dał swe zdanie: któremu tak straszliwe bestye służą i iego się rozkazom kierować daią, sprawiedliwa temuż całego Państwa naszego powierzyć rzady; iakoż oddane były.

Nie jest to sztuka, miękkie i drobne latorośki zgiąć, złamać, i użyć ich iako chcieć, ale dęby frogie i zmocnione nagiąć, złamać, albo

albo przynajmniej dobrze okrze-
 śać, to zabawy i nie lada mocy po-
 trzeba, w tym się naybardziej moc
 wydała Samsona, kiedy nie kozłat-
 ko drobne, ale lwa który się na nie-
 go rzucił, rozdarł i rozszarpał.

Na podobną zasługę, chwałę,
 Urzędy zarabiają, iakby tyśiac i
 więcey dzieł pięknych dokazali,
 tyśiac, i dzieśięć razy więcey spraw
 odsądzili, kiedy iednego mocnie a
 wykrętnie przeciw wszystkim zu-
 chwale powstającego swą władzą i
 potęgą przelamią, pokonaia, po-
 hańbia. Dodaie i to, że do publi-
 czney chwały i podziwienia u
 wszystkich na którą zasługuią U-
 rzędy, kłutliwych poskramiając,
 nie podobna, iak im błogosławia-
 oni, ktòrym kłutliwi pokoiu nie da-
 ia. Wam prawi Sędziowie swoje
 fzcześnieść, wam ubłogosławienie
 życia, wam te wszystkie ukonten-

towanie i słodycz lat iwoich, które z pokoiu odnoszą, przypisują, bo ie wy z rąk klutników wyrywacie i uwalniacie.

Wszystkiey tedy mocy w ich powściągnienu, surowości w ukaraniu, najmocnieyszich przemyślow w ich uspokoienu użyć winniście, do których to należy.

W tym zaś wina i występek klutniarzow jest naycięższa, że oni cudzego dobra są szkodzielami gdyż na fortunie, zdrowiu, honorze, bliźnich swoich krzywdzą. Bracia iesteśmy wszyscy, zgadzać się z sobą, a iednomysłnemi bydź winniśmy, owi zaś, te słodkie społności wzajemney związki gwałcą i natury porządek psują.

